

R O M Â N I A

TRIBUNALUL HARGHITA  
SECȚIA CIVILĂ

**SENTINȚA CIVILĂ NR. 490**

Ședința publică din data de 28 Aprilie 2026

Completul constituit din:

Președinte: Gábor Zsófia

Grefier: Fodor Alina

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta **FUNDAȚIA SZEKLER MONITOR - MONITORUL SECUIESC**, în contradictoriu cu pârâtul **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ HOREA AL JUDEȚULUI MUREȘ**, având ca obiect contencios administrativ și fiscal - refuz soluționare cerere.

În lipsa părților.

Se constată că dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 17.03.2026, iar susținerile părților au fost consemnate în încheierea din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

**T R I B U N A L U L,**  
**Deliberând, constată următoarele:**

Prin **cererea de chemare în judecată** din data de 13.08.2025, înregistrată sub numărul 883/96/2025, reclamanta **Fundația Szekler Monitor - Monitorul Secuiesc**, în contradictoriu cu **Inspectoratul pentru Situații de Urgență "HOREA" al Județului Mureș**, a solicitat:

- obligarea pârâtului să soluționeze în mod legal (deci pozitiv) petiția adresată acestuia în data de 30.05.2025, adică să realizeze versiunea în limba maghiară a site-ului web de la adresa <https://isums.igsu.ro>;

- obligarea pârâtului să asigure ca mesajele RO-Alert transmise de către acesta să fie transmise și în limba maghiară;

- obligarea pârâtului să asigure ca printre angajații săi care intră în contact direct cu populația să existe persoane (pe cât posibil toți) care cunosc limba maghiară.

Cu cheltuieli de judecată.

*În motivare*, reclamanta a arătat că, în data de 30.05.2025, a formulat o petiție către pârât, solicitând respectarea prevederilor art. 94 din Codul administrativ privind folosirea limbii maghiare în județul Mureș, întrucât mesajele RO-Alert nu erau transmise în această limbă și pagina web a pârâtului era disponibilă doar în română.

Acesta a precizat că, la 11.06.2025, a primit un răspuns prin care pârâtul a recunoscut aplicabilitatea dispozițiilor legale, însă a limitat folosirea limbii maghiare la „în măsura posibilităților” pentru mesaje RO-Alert și la „unde este posibil” pentru celelalte solicitări.

A susținut că, întrucât răspunsul a fost ambiguu și nejustificat, la 13.06.2025 a formulat o procedură prealabilă prin care a insistat asupra îndeplinirii integrale a cererilor, menționând că, în caz de refuz, se va adresa instanței de contencios administrativ.

A menționat că, deși au trecut aproape două luni, nu a primit niciun răspuns la această procedură.

A invocat faptul că pârâtul are obligația legală de a folosi limba maghiară, întrucât peste 20% din locuitorii județului aparțin minorității maghiare, iar neîndeplinirea acestei obligații încalcă dispozițiile art. 94 din Codul administrativ și ale Constituției.

A arătat că, potrivit O.G. nr. 27/2002, petiția trebuia soluționată în termen de 30 de zile, iar soluția adoptată trebuia să fie legală și comunicată petiționarului, însă pârâtul a încălcat aceste condiții.

A învederat că refuzul pârâtului este nejustificat, întrucât nu a fost motivat în conformitate cu art. 8 din Legea nr. 554/2004, iar soluția adoptată nu corespunde cerințelor legale.

A menționat că pârâtul invocă „posibilități tehnice și operaționale”, însă acestea nu există, întrucât mesajele sunt formulate de angajați și transmise printr-un sistem fără limitări tehnice privind limba. A precizat că, întrucât pârâtul are obligația legală de a folosi limba maghiară, poate condiționa angajarea în funcții de cunoașterea limbii maghiare, iar neîndeplinirea acestei obligații constituie o încălcare a dreptului la petiționare garantat de art. 1 și art. 8 din Legea nr. 554/2004.

A expus faptul că a formulat petiții similare către oficii județene de ocupare a forței de muncă, iar la scurt timp au primit răspunsuri pozitive, ceea ce demonstrează că există posibilități tehnice pentru soluționarea promptă a problemelor semnalate.

A solicitat ca instanța să admită cererea și să oblige pârâtul să soluționeze petiția în mod legal, cu respectarea prevederilor legale invocate, conform art. 18 din Legea nr. 554/2004.

*În drept*, a invocat prevederile Codului de Procedură Civilă, respectiv cele la care a făcut referire în cuprinsul acțiunii.

*În dovedire*, a solicitat proba cu înscrisuri.

Prin **întâmpinarea** din data de 23.09.2025, **pârâtul Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Horea” al Județului Mureș**, a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Cu titlu prealabil antamării fondului, a înțeles să invoce excepția necompetenței procesuale a Tribunalului Harghita.

*În motivare*, a învederat că obiectul cererii de chemare în judecată îl reprezintă solicitarea reclamantei de a obliga Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Horea” al județului Mureș să realizeze versiunea în limba română a site-ului aparținând unității pârâte, să asigure ca mesajele RO-Alert transmise de către pârâtă să fie comunicate și în limba maghiară și să asigure ca printre angajații pârâtei care intră în contact direct cu populația să existe persoane (pe cât posibil toți) care cunosc limba maghiară.

Având în vedere că solicitările petentei vizează Inspectoratul pentru Situații de Urgență al județului Mureș, și nu al județului Harghita, iar reclamanta, deși are sediul stabilit în județul Harghita, solicită drepturi și apără interesele minorității maghiare din județul Mureș, apreciază că în această situație Tribunalul Mureș este competent pentru a soluționa prezenta cauză.

Din moment ce atât pârâtul, cât și comunitatea maghiară reprezentată de Fundație au sediul, respectiv domiciliul în județul Mureș consideră că acțiunea este de competența completurilor specializate aparținând județului Mureș, drept pentru care solicită admiterea excepției și declinarea cauzei în favoarea Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Mureș.

Pe fondul cauzei a arătat că, în fapt, la data de 30.05.2025, petenta a transmis instituției un e-mail în limba maghiară. Pentru a da curs solicitării, a cerut ca acesta să fie comunicat în limba oficială a țării.

A expus faptul că, prin petiția formulată, de data aceasta în limba română, și înregistrată la I.S.U. „Horea” al jud. Mureș cu nr. C/150012 din data de 02.06.2025, reclamanta i-a solicitat:

- să posteze pe site-ul unității și în limba maghiară,
- să transmită Ro Alert și în limba maghiară,
- să dețină personal care să fie vorbitor de limba maghiară în relația cu cetățenii.

La data de 11.06.2025, în termenul legal de soluționare a petițiilor, conform art. 8 din O.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor și art. 23 din

Ordinul MAI nr. 33/2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne, i s-a comunicat petentei Răspunsul la solicitări.

A arătat că, în ceea ce privește transmiterea mesajelor Ro Alert și în limba maghiară, a specificat că a luat act de această solicitare și că va întreprinde demersuri pentru ca aceste mesaje să fie redactate și în limba maghiară, în completarea celor transmise în limba română, în funcție de tipul de risc notificat și în măsura posibilităților tehnice și operaționale.

Referitor la solicitarea de aplicare a prevederilor art. 94 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, arată că a specificat faptul că inspectoratele județene pentru situații de urgență sunt servicii de urgență profesionale, aflate în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, potrivit reglementărilor din H.G.R. nr. 1492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale.

Nemulțumită de răspunsul primit, la data de 13.06.2025, petenta a revenit cu o altă petiție, având aceleași solicitări.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. 2 din OG nr. 27/2002, dacă, după trimiterea răspunsului se primește o nouă petiție de la același petiționar, cu același conținut, aceasta se clasează, la numărul inițial făcându-se mențiune despre faptul ca s-a răspuns.

În consecință, cea de-a doua petiție, a fost clasată (după cum reiese din extrasul din Registrul de evidență a petițiilor nr. 19/08.01.2025).

Cu privire la solicitările petentei apreciază că sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele aspecte:

Contrar susținerilor reclamantei din acțiune, pârâtul arată că instituția acestuia a răspuns petiției, iar dreptul la petiționare al petentei nu a fost vătămat. După cum se poate observa din înscrisurile anexate, termenul de soluționare a petiției a fost respectat, chiar dacă Fundația afirmă că nu a primit răspuns la cea de-a doua petiție, iar potrivit soluției pe care o poate primi un petiționar, aceasta poate fi favorabilă sau nefavorabilă, ceea ce nu echivalează cu un refuz nejustificat de a soluționa o cerere, cum eronat pretinde reclamanta.

În speță, nemulțumirile reclamantei vizează conținutul răspunsului primit. Practic, petenta a asimilat răspunsul primit unui refuz nejustificat de soluționare, iar prin acțiune, aceasta urmărește să oblige Inspectoratul să pună în aplicare anumite obligații asumate de Statul român (prin autoritățile sale), prin acte normative distincte de O.G. nr. 27/2002 (cum este Codul administrativ), cu depășirea dreptului la petiționare. Susținerile întemeiate pe dispozițiile constituționale sau ale Codului administrativ nu fac ca obligația ce incumbă pârâtului să devină alta decât aceea de a oferi un răspuns, favorabil sau nu, petiției adresate. Potrivit art. 8 alin. 1 din O.G. nr. 27/2002 „autoritățile și instituțiile publice sesizate au obligația să comunice petiționarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă”. Răspunsul poate fi, deci, inclusiv unul nefavorabil celui care exercită dreptul la petiționare, ceea ce legiuitorul a urmărit să protejeze fiind, în esență, manifestarea directă a cetățenilor, din proprie inițiativă, la probleme de interes personal sau colectiv, fără a fi necesar concursul justiției.

În acest context devine relevantă, prin asemănare, jurisprudența constituțională care a analizat distinct dreptul de liber acces la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție, de dreptul la petiționare (Decizia CCR nr. 39/1993), fiind deci definitoriu în planul temeiniciei cererii de chemare în judecată faptul că protecția invocată de reclamantă în legătură cu dreptul exercitat nu se confundă cu alte tipuri de protecție juridică recunoscute în cazul altor drepturi.

În acest sens s-au pronunțat și instanțele naționale, în numeroasele litigii similare pe care Fundația Szekler Monitor le-a avut cu alte instituții și autorități ale administrației publice locale. (Anexeză întâmpinării Hotărârea nr. 146/25.10.2023, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș în dosarul nr. 152/43/2023, în care a fost pârât Inspectoratul General al Poliției Române și Hotărârea nr. 121/02.10.2023, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș, în dosarul nr. 97/43/2023, în care a fost pârât Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (hotărârea a rămas definitivă la data de 25 septembrie 2024, prin pronunțarea ÎCCJ în favoarea IGJR).

Ținând cont de aspectele amintite, consideră că solicitările reclamantei de a impune o anumită conduită la nivel administrativ depășesc cadrul legal.

În raport de dispozițiile art. 8 din O.G. nr. 27/2002, solicită a se observa că petiția reclamantei a primit Răspunsul nr. C/150012 din 11.06.2025, în consecință, cererea de chemare în judecată este neîntemeiată.

În altă ordine de idei, în raport de conținutul petiției și al răspunsului dat, învederează următoarele:

Pentru capătul de cerere ce vizează transmiterea mesajelor RO-Alert și în limba maghiară, a comunicat informațiile și în limba maghiară, atunci când a fost posibil.

Cât privește solicitarea de aplicare a art. 94 din O.U.G. nr. 57/2019, precizează:

În conformitate cu prevederile art. 1 și 2 din H.G.R. nr. 1492/2004, cu modificările și completările ulterioare:

“Serviciile de urgență profesioniste, constituite ca servicii publice în subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, se înființează în județe și în municipiul București, în scopul managementului situațiilor de urgență pe tipurile de risc din competență.

Serviciile de urgență profesioniste funcționează cu inspectorate, cu personalitate juridică, în subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Inspectoratele sunt structuri specializate, destinate să execute misiuni de prevenire, monitorizare și gestionare a situațiilor de urgență. Acestea fac parte din forțele de protecție ale Sistemului de securitate și apărare națională și din subsistemul local de management al situațiilor de urgență”.

În mod greșit a procedat reclamanta la asimilarea inspectoratelor județene pentru situații de urgență în categoria serviciilor publice deconcentrate, în sensul art. 277 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019, conform căruia: „Ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale pot avea în subordinea lor servicii publice deconcentrate, ca structuri de specialitate în unitățile administrativ-teritoriale”.

Potrivit art. 94 din Codul administrativ, „în unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii minorității naționale respective, în conformitate cu prevederile Constituției, ale prezentului cod și ale tratatelor internaționale la care România este parte”. În același sens, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „Autoritățile administrației publice locale sunt: consiliile locale, primarii și consiliile județene”.

Inspectoratele județene pentru situații de urgență nu reprezintă servicii publice deconcentrate în accepțiunea Codului Administrativ, având în vedere faptul că activitatea acestora este stabilită prin acte normative cu caracter special, derogatorii de la cadrul general stabilit de O.U.G. nr. 57/2019, respectiv H.G.R. nr. 1492/2004.

Mai mult, potrivit art. 13 din Constituția României, „în România, limba oficială este limba română”. Prin urmare, deși drepturile minorităților care se află pe teritoriul statului român sunt recunoscute printr-o serie de Convenții, Carte, Acorduri și Tratate, acestea nu trebuie interpretate extensiv, în sensul sugerat de către reclamantă, ci în sensul unor recomandări. În acest sens, la pct. 1 al art. 10 din Cartea Europeană a limbilor regionale și minoritare se specifică faptul că părțile contractante se vor angaja să ia măsurile specificate, însă numai în măsura în care este posibil, precum și în funcție de situația fiecărei limbi: „În circumscripțiile administrative ale statului, locuite de un număr de vorbitori de limbi regionale sau minoritare, care justifică măsurile specificate mai jos, și în funcție de situația fiecărei limbi, părțile se angajează, în măsura în care este posibil (...)”.

În plus, art. 195 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ stabilește că „În raporturile dintre cetățeni și autoritățile administrației publice locale se folosește limba română”, iar, conform art. 195 alin. (7) din același act normativ, „Actele oficiale se întocmesc în mod obligatoriu în limba română, sub sancțiunea nulității”.

De asemenea, art. 12 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală prevăd că „limba oficială în procesul penal este limba română. (2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, actele procedurale întocmindu-se în limba română”, iar art. 18 din Codul de procedură civilă stabilește că „Procesul civil se desfășoară în limba română”.

Prin urmare, inspectoratul județean pentru situații de urgență nu se circumscrie noțiunii de serviciu public deconcentrat, așa cum este el prevăzut de Codul administrativ.

Totodată, atât prin cererea de chemare în judecată, cât și prin petiția formulată, Fundația se rezumă la a face afirmații vagi, nefondate, urmărind să obțină de fapt încălcarea legii prin instituirea unor criterii discriminatorii în favoarea unei categorii minoritare a populației, ceea ce nu poate fi permis.

Stabilirea unui criteriu preferențial, respectiv obligativitatea cunoașterii unei limbi minoritare pentru a putea ocupa o anumită funcție în unitățile de pompieri ar crea o discriminare în raport cu ceilalți cetățeni români care îndeplinesc criteriile de competență profesională, însă nu sunt cunoscători ai limbii minorităților naționale (respectiv limba maghiară).

Nu există niciun impediment pentru ca o persoană care cunoaște o limbă a minorităților naționale să nu poată fi încadrată în cadrul inspectoratelor pentru situații de urgență, dacă îndeplinește toate celelalte condiții prevăzute de legislația în vigoare. Orice altă condiție de încadrare pe un post vacant nu poate fi stabilită în mod arbitrar, ci trebuie stabilită exclusiv de către legiuitor.

Conform art. 1 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare: „Prin cadre militare, în sensul prezentei legi, se înțelege cetățenii români cărora li s-a acordat grad de ofițer, maestru militar sau subofițer, în raport cu pregătirea lor militară și de specialitate, în condițiile prevăzute de lege”.

Conform art. 16 din Constituția României: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.”

În raport de dispozițiile menționate anterior, potrivit cărora limba oficială este limba română, dispozițiile referitoare la folosirea limbii materne a persoanelor aparținând minorităților naționale au caracter de excepție, iar, cum excepțiile sunt de strictă interpretare, folosirea limbii materne se va putea face numai de către autoritățile prevăzute de lege și numai în cazurile și modalitățile expres prevăzute de legislația în vigoare.

Așa cum rezultă din prevederile art. 10 pct. 2 din Convenția Cadru pentru Protecția Minorităților, „părțile se vor strădui să asigure, în măsura posibilului, condiții care să permită folosirea limbii minoritare în raporturile dintre aceste persoane și autoritățile administrative”. Astfel, reclamantei i s-a comunicat faptul că se va încerca asigurarea folosirii limbii maghiare, prin personalul vorbitor de limbă maghiară, atunci când va fi posibil, chiar dacă Cartea Europeană a Limbilor Regionale sau Minoritare nu instituie nicio obligație în acest sens, în sarcina pompierilor.

Legea 282/2007 pentru ratificarea Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare, adoptată la Strasbourg la 5 noiembrie 1992 reține același caracter permisiv, nu obligatoriu al folosirii limbii minoritare. Raportul explicativ asupra Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, adoptat de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la Strasbourg la 10 noiembrie 1994, prevăzut în Anexă la Legea 33/1995 pentru ratificarea Convenției - cadru pentru protecția minorităților naționale stipulează, în mod explicit:

„Ținând seama de posibilele dificultăți de ordin financiar, administrativ, îndeosebi în domeniul militar și tehnic, legate de folosirea limbii minoritare în raporturile dintre persoanele aparținând minorităților naționale și autoritățile administrative, această prevedere a fost formulată de o manieră foarte flexibilă, lăsând părților o importantă marjă de apreciere.

65. Părțile vor depune eforturi pentru asigurarea, în măsura posibilului, a folosirii unei limbi minoritare în raporturile cu autoritățile administrative. Existența unei "nevoi reale" se evaluează de către respectivul stat, pe baza unor criterii obiective. Deși statele contractante trebuie să depună toate eforturile în vederea aplicării acestui principiu, formularea în măsura posibilului indică faptul că diverși factori, îndeosebi resursele financiare ale părții respective, pot fi luați în considerare.

66. Obligațiile părților referitoare la folosirea limbii minoritare nu afectează, în niciun fel, statutul limbii sau limbilor oficiale ale țării respective. Mai mult, convenția - cadru, în mod deliberat, nu definește ariile locuite tradițional sau în număr substanțial de persoanele aparținând minorităților naționale. S-a considerat preferabilă adoptarea unei formulări mai flexibile, care să îngăduie luarea în considerare a condițiilor particulare fiecărei părți. Termenul locuite... tradițional nu se referă la minorități istorice, ci numai la acelea care încă trăiesc în aceeași arie geografică. Acest paragraf se bazează pe anumite prevederi conținute în art. 5 și 6 ale C.E.D.O.”

Raportat la cele menționate anterior, apreciază că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și pentru aceste considerente solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

*În drept*, a invocat dispozițiile art. 205 alin. 2 din Legea nr. 134/2010 privind C.proc.civ: O.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, Ordinul MAI nr. 33/2020 privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne, O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, H.G.R. nr. 1492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale, Cartea Europeană a limbilor regionale și minoritare, Constituția României, Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, Decizia CCR nr. 39/1993, Legea nr. 33/1995 pentru ratificarea Convenției - cadru pentru protecția minorităților naționale.

*În dovedire*, a solicitat proba cu înscrisurile existente la dosar, precum și orice altă probă necesară și utilă soluționării cauzei.

În temeiul art. 223 coroborat cu prevederile art. 411 alin. (1) pct. 2 din C.pr.civ. a solicitat judecarea cauzei și în lipsa reprezentantului instituției.

Prin **răspunsul la întâmpinare** din data de 27.10.2025, reclamanta **Fundația Szekler Monitor** a arătat:

- cu privire la excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului Harghita invocată de pârât, a solicitat respingerea excepției, întrucât art. 10 din Legea nr. 554/2004 prevede că reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său.

- pe fondul cauzei:

A susținut că, deși pârâtul a anexat la întâmpinare probe din care ar rezulta că are posibilitatea de a transmite mesaje RO-Alert și în limba maghiară, acestea nu conțin nicio motivare concretă privind situațiile în care nu a putut transmite mesaje în limba minorității.

A învederat că refuzul de a prezenta dovezi concrete privind eventualele „posibilități tehnice și operaționale” care împiedică transmiterea mesajelor în limba maghiară este neacceptabil.

A menționat că, chiar și în ipoteza în care ar exista impedimente obiective, obligația pârâtului nu este de a se eschiva, ci de a elimina acele impedimente și de a respecta prevederile legale și angajamentele internaționale ale României.

A expus faptul că pârâtul a susținut că nu este serviciu public deconcentrat, însă a arătat că definiția din O.U.G. nr. 1492/2004 este identică cu cea din Codul administrativ, astfel că această susținere este nefondată.

A relatat că pârâtul a invocat prevederile Cartei Europene a Limbilor Regionale sau Minoritare și ale Legii nr. 282/2007, susținând că obligațiile privind utilizarea limbilor minorităților sunt doar recomandări și nu obligații.

A arătat că această interpretare este inexactă, întrucât acele obligații au fost transcrise în legislația internă și au caracter de lege. A învederat că pârâtul a invocat prevederile Codului administrativ, însă a ignorat faptul că acestea impun obligații clare de respectare a drepturilor minorităților.

A menționat că pârâtul a invocat prevederile Codului penal și civil, însă a arătat că acestea nu au nicio relevanță în cauză. A susținut că pârâtul a subliniat că nu poate impune cunoșterea limbii maghiare la angajare, întrucât aceasta ar constitui o discriminare.

A arătat că, potrivit art. 7 din Carta ratificată prin Legea nr. 282/2007, adoptarea de măsuri speciale pentru promovarea egalității între vorbitorii limbilor regionale și restul populației nu este considerată discriminare, astfel că pârâtul poate impune condiția cunoșterii limbii maghiare.

A expus faptul că pârâtul a invocat prevederile Convenției Cadru ratificate prin Legea nr. 33/1995, însă a citat doar notele explicative, care nu au putere de lege. A arătat că, chiar dacă ar fi întrunit condițiile pentru a fi aplicabil, pârâtul nu a demonstrat că ar fi în imposibilitatea de a angaja cunoscători ai limbii maghiare, întrucât în județul Mureș există o mare parte a populației care cunoaște limba maghiară.

A relatat că pârâtul a susținut că entitatea reclamantă a reclamat că nu a răspuns la petiția acesteia, însă a arătat că, de fapt, a reclamat faptul că petiția nu a fost soluționată legal, ceea ce a încălcat dreptul la petiționare.

A învederat că pârâtul nu a reușit să demonstreze că cererea reclamantei este netemeinică sau nelegală, astfel că a solicitat admiterea cererii.

Prin **Notele scrise** din data de 17.03.2026, **reclamanta Fundația Szekler Monitor** a solicitat ca, în lipsa acesteia, să se dispună judecarea cauzei. În aceste condiții, cheltuielile solicitate de aceasta reducându-se la taxa de timbru achitată.

#### **Analizând actele și lucrările dosarului, se vor reține următoarele:**

**În fapt:** reclamanta, organizație constituită în vederea apărării drepturilor și intereselor comunității maghiare din România, solicită conform art. 18 raportat la art. 8 din Legea nr. 554/2004 obligarea pârâtului la soluționarea în mod legal, pozitiv, a petiției pe care i-a adresat-o în temeiul OG nr. 27/2002.

Astfel, reclamanta a formulat o petiție adresată pârâtului, înregistrată la data de 02.06.2025, prin care a solicitat adoptarea unor măsuri administrative în considerarea prevederilor art. 94 din Codul administrativ. Această petiție a fost soluționată prin răspunsul comunicat la data de 11.06.2025, în interiorul termenului legal de 30 de zile prevăzut de art. 8 alin. (1) din OG nr. 27/2002.

Ulterior, reclamanta a revenit cu o nouă petiție având același conținut, însă aceasta a fost clasată de către pârât în temeiul art. 10 alin. (2) din OG nr. 27/2002, dispoziție care permite autorității să nu mai răspundă în mod repetat unor solicitări identice, făcând mențiune despre răspunsul deja comunicat.

Din starea de fapt reținută reiese că pârâtul, departe de a încălca dreptul petentei de a i se adresa pe calea unei petiții, a examinat petiția pe care a primit-o, s-a pronunțat asupra admisibilității ei și a arătat că va întreprinde demersurile necesare în măsura posibilităților tehnice și operaționale, atât la trimiterea mesajelor RO-ALERT și în limba maghiară, cât și la folosirea limbii maghiare în activitățile de informare publică.

**În drept:** potrivit dispozițiilor art. 3 din OG nr. 27/2002 „petițiile adresate autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 2 vor fi soluționate în termenele și în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță”, art. 5 dispunând în sensul că „pentru soluționarea legală a petițiilor ce le sunt adresate conducătorii autorităților și instituțiilor publice sesizate vor dispune măsuri de cercetare și analiză detaliată a tuturor aspectelor sesizate”. Relevante sunt și dispozițiile art. 8 alin. 1 din OG nr. 27/2002 potrivit cu care „autoritățile și instituțiile publice sesizate au obligația să comunice petiționarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă”.

Tribunalul reține că pârâtul și-a îndeplinit obligația legală esențială în materia petițiilor, respectiv aceea de a comunica un răspuns în termenul prevăzut de lege. Or, potrivit

reglementării incidente, obligația autorității publice nu este aceea de a da curs în mod necesar solicitării petiționarului, ci de a formula și comunica un răspuns, indiferent dacă acesta este favorabil sau nefavorabil. Din răspunsul furnizat reclamantei reiese că aspectele sesizate de aceasta au fost în mod real analizate și, prin urmare, pertinente, obligația legală de a răspunde petiției fiind îndeplinită, nefiind în prezența unui refuz nejustificat de a soluționa cererea astfel cum consideră reclamanta, nefiind nici cazul de a face aplicarea dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 554/2004 în sensul obligării autorității publice să soluționeze petiția câtă vreme petiționara a primit un răspuns. În acest cadru procesual determinat de obiectul litigiului nu se realizează o analiză privind respectarea prevederilor legale invocate de petentă care dispun asupra dreptului minorităților naționale la folosirea limbii materne în raporturile lor cu autoritățile publice.

Prin urmare, solicitarea reclamantei de a obliga pârâtul la soluționarea în sens pozitiv a petiției sale este neîntemeiată, scopul OG nr. 27/2002 nefiind acela de a pune la îndemâna cetățenilor un mijloc prin care să poată obține obligarea autorităților publice la luarea de diverse măsuri ce țin de exercitarea competențelor lor, ci de a reglementa o modalitate prin care aceștia să își valorifice dreptul de petiționare prevăzut de art. 51 din Constituție.

Tribunalul reține că noțiunea de refuz nejustificat, în sensul Legii nr. 554/2004, presupune absența unei manifestări de voință a autorității sau refuzul explicit de a rezolva cererea, ceea ce nu este cazul în speță.

De asemenea, tribunalul constată că demersul reclamantei tinde, în realitate, la obligarea pârâtului la adoptarea unor măsuri administrative concrete, întemeiate pe interpretarea unor dispoziții din Codul administrativ și din instrumente juridice internaționale, excedând astfel cadrului juridic specific dreptului la petiționare. Acest drept garantează posibilitatea persoanei de a sesiza autoritățile și de a primi un răspuns, însă nu conferă un drept subiectiv la obținerea unei soluții favorabile sau la impunerea unei anumite conduite administrative.

Pentru toate aceste considerente, constatând că pârâtul a respectat obligațiile legale ce îi reveneau în materia soluționării petițiilor, iar criticile reclamantei vizează exclusiv conținutul răspunsului primit și nu lipsa acestuia, tribunalul va respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta FUNDAȚIA SZEKLER MONITOR – MONITORUL SECUIESC, cu sediul procesual ales în Gheorgheni, str. Gábor Áron, nr. 26, județul Harghita, în contradictoriu cu pârâtul INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ ”HOREA” AL JUDEȚULUI MUREȘ, cu sediul în Târgu Mureș, strada Horea, nr. 28, jud. Mureș, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a se depune la Tribunalul Harghita sub sancțiunea nulității cererii.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, azi, 28.04.2026.

**Președinte,  
Gábor Zsófia**

**Grefier,  
Fodor Alina**

Red.G.Z.  
Tehnred. E.G.  
4 ex./28.04.2026